

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 27/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1110

“TÍNH ĐỨC VỒN CÓ PHẢI NHỜ ĐẾN TU ĐỨC MỚI HIỂN LỘ”

Tất cả trí tuệ, năng lực, đức tướng của Phật đều có sẵn trong tự tánh của chúng ta. Chúng ta muốn tánh đức hiển lộ thì chúng ta phải tu đức. Chúng ta tu đức bằng cách y theo giáo huấn của Phật. Trong tứ ý pháp nói: “*Y pháp bất y nhân*”. Pháp chính là tự tánh. Pháp không phải chỉ là Kinh sách, ngày nay Kinh sách cũng đã bị làm sai lệch rất nhiều. Pháp phải tương ứng với tự tánh. Tự tánh của chúng ta là: “*Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải tu đức thì tính đức mới có thể hiển lộ. Chúng ta làm y theo pháp thì chúng ta sẽ có thành tựu*”. Nhiều người tu hành nhưng họ vẫn để phiền não, dục vọng sai sự đó là vì họ không tu đức. Nhiều người nói pháp rất hay nhưng họ chỉ nói mà không hành trì. Nếu chúng ta xa rời pháp thì chúng ta sẽ sai ngay từ ngay trong ý niệm. Chúng ta gặp “*tài, sắc, danh, thực, thù*” thì chúng ta liền dính mắc. Chúng ta không có sự tự chủ thì chúng ta không thể hiển lộ được tính đức.

Nhà Phật nói: “*Tất cả Phật Kinh đều lưu lộ từ nơi tánh đức*”. Tất cả pháp thế gian và xuất thế gian tận hư không khắp pháp giới đều từ tánh đức lưu lộ. Chúng ta phải dùng tự tánh thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi để thể hội pháp. Chúng ta muốn được người khác ghi nhận việc mình làm thì chúng ta đã để vọng tưởng sai sự. Chúng ta trở về với tự tánh thì chúng ta sẽ tự tại, không có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: “*Chúng sanh có đầy đủ tính đức nhưng nếu chúng ta không tu đức thì tính đức sẽ vĩnh viễn không thể hiển lộ!*”. “*Tu đức*” là chúng ta xa lìa tập khí, phiền não. Phật dạy chúng ta: “*Cần tu Giới – Định – Tuệ*”. Giới là chuẩn mực. Giới không chỉ là không trộm cắp, không sát sanh, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu mà Giới là tất cả những chuẩn mực chúng ta không được tùy tiện vượt qua. Thí dụ, khi chúng ta để đồ vật chúng ta phải để ngay ngắn, phù hợp với hoàn cảnh xung quanh. Chúng ta vượt qua chuẩn mực thì chúng ta sẽ hình thành tập khí, phiền não. Phật Bồ Tát không có tập khí, phiền não. Chúng ta vượt qua

chuẩn mực thì chúng ta không có tư cách trở thành Bồ Tát Bất Thoái ở thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Tự tánh của chúng ta đồng với tự tánh của chư Phật nhưng tự tánh của chúng ta không hiển lộ do bị tập khí, phiền não che kín. Chúng ta tưởng rằng tập khí, phiền não vô hại nhưng nó chướng ngại tất cả những tánh đức trong tự tánh của chúng ta. Chúng ta cho rằng chúng ta chỉ làm một việc nhỏ, chúng ta chưa phạm trai nói dối, chưa trộm cắp, sát sanh, tà dâm thì không sao. Nhưng chúng ta chỉ cần làm một việc trái tính đức, trái chuẩn mực thì chúng sẽ hình thành tập khí, phiền não.

Ngày trước, có ba người học trò đến nhà tôi, nhà tôi rất chật nhưng họ dựng ba chiếc xe nằm ngang che kín lối đi, người trong nhà không thể đi ra ngoài. Chúng ta phải nghĩ đến người khác ngay từ những việc nhỏ nhất. Nhà Phật nói: **“Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để một chút bất thiện xen vào”**.

➤ Niệm thiện Pháp là đọc lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật, tiếp nhận giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền thì phải tiếp nhận cho tường tận rõ ràng, phải nhớ nằm lòng, thuần thục. Đây chính là **“niệm thiện Pháp”**.

➤ Khi ta đã nhớ nằm lòng lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, lời giáo huấn của Thánh Hiền thì khởi tâm động niệm, hành động tạo tác sẽ tương ứng với lời giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền. Đây chính là **“tư duy thiện Pháp”**.

➤ Thân ngữ ý của chúng ta, ba nghiệp không có một chút bất thiện nào xen tạp. Đây mới là **“quán sát thiện pháp”**.

Các Ngài mỗi niệm đều vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta hời hợt, qua loa thì tự tánh của chúng ta không thể hiển lộ. Chúng ta phải chỉnh chu từng chút một. Mọi người nhìn lên vị trí tôi đang ngồi, khung cảnh phía sau đều được bố trí hợp lý không thừa, không thiếu. Chúng ta tu sửa hoàn cảnh chính là chúng ta tu sửa thân tâm. Đó chính là chúng ta tu hành. Đọc Kinh chỉ là một trong nhiều cách để chúng ta tu đức.

Trong tự tánh của chúng ta đã có đầy đủ tất cả. Nếu chúng ta tìm ở bên ngoài thì chúng ta sẽ tìm không ra. Chúng ta chỉ cần xả bỏ khoảng 10% phiền não, vọng tưởng, chấp trước thì tự tánh của chúng ta sẽ dần hiển lộ. Chúng ta xả bỏ được càng nhiều thì tự tánh càng hiển lộ rõ

nét hơn. Chúng ta không nhìn thấy năng lực của tự tánh là vì vọng tưởng, phiền não của chúng ta vẫn còn nguyên.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi chúng ta đều có đầy đủ tính đức. “Kinh Hoa Nghiêm”, “Kinh Duyên Giác” nói rất rõ: “Tất cả chúng sanh vốn dĩ là Phật!”. Chúng ta đích thực vốn dĩ là Phật. Tự tánh của chúng ta và chư Phật Như Lai không hề khác biệt nhưng cảnh giới trước mặt chúng ta thì khổ không nói ra lời! Chúng ta đang bị mê mất đi tự tánh.”**. Chúng ta có đầy đủ năng lực, đức tướng của Phật. Chúng ta có cả năng lực thành Phật vậy thì những năng lực khác đều không đáng tính kể. Hàng ngày, chúng ta đang mê nên khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế đều thuận theo tập khí, phiền não. Chúng ta thuận theo tự tánh thì chúng ta Giác. Tự tánh của chúng ta là: **“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**. Chúng ta thuận theo tập khí, phiền não là chúng ta thuận theo **“danh vọng lợi dưỡng”, “tài, sắc, danh, thực, thù”**. Những điều này rất vi tế, nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta sẽ bị chúng dẫn dụ. Người thế gian có những thiết bị cảnh báo sớm, khi có vật thể lạ cách đó hàng nghìn km thì những thiết bị này đã có thể phát hiện ra. Chúng ta phải đặt cảnh báo ngay từ trong ý niệm. Đây chính là chúng ta tu đức.

Hòa Thượng nói: **“Tính đức của chúng ta và chư Phật không hề sai biệt, chỉ khác nhau ở sự mê và ngộ. Phật Bồ Tát thì ngộ, chúng ta thì mê. Chúng ta mê nên chúng ta là phạm phu sáu cõi. Nếu chúng ta giác ngộ thì chúng ta cũng giống như chư Phật Bồ Tát”**. Chúng ta phải loại bỏ những ý niệm, hành động, việc làm thuận theo tập khí, phiền não. Những ý niệm, hành động, việc làm thuận theo tự tánh thì chúng ta khơi dậy, phát huy. Đây chính là chúng ta tu đức. Chúng ta thuận theo tập khí thì chúng ta phiền não, đau khổ. Chúng ta thuận theo tự tánh thì chúng ta an vui. Khổ hay vui là do chính chúng ta tự chọn.

Hòa Thượng nói: **“Tổng chỉ của học Phật là: “Phá mê, khai ngộ”. Chúng ta muốn phá mê, khai ngộ thì chúng ta phải xem trọng việc tu đức. Tổ Liên Trì đã nói: “Chúng ta phải tán Kinh”. Tất cả khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chúng ta phải được chỉ đạo bởi Kinh điển”**. “Tán Kinh” là chúng ta phải tu tập thuận theo giáo huấn trên Kinh. Tu đức là tất cả khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chúng ta được chỉ đạo bởi Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải nương vào Kinh điển để tu. Kinh điển là từ tánh đức của Phật lưu xuất ra. Chúng ta dựa vào Kinh điển chính là chúng ta dựa vào tánh đức”**. Tất cả những điều Phật nói là từ tự tánh thanh tịnh của Phật. Chúng ta muốn thể hội được những điều Phật nói thì chúng ta phải dùng tự tánh thanh tịnh của mình. Đây chính là tâm cảm tâm. Những

điều chân thành từ trái tim nhất định sẽ làm người khác cảm động. Phật tử tại an vui, chúng ta cảnh giới trước mặt khổ không nói ra lời vì chúng ta thuận theo tập khí, phiền não. Các anh hùng dân tộc ta cũng đã sống bám đá, chết hóa đá biến thành bất tử.

Hàng ngày, chúng ta thuận theo vọng tưởng là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, *hưởng thụ* “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Chúng ta bị chúng dẫn dụ nên chúng ta ngày càng rời xa tự tánh. Chúng ta muốn tự tánh hiển lộ thì chúng ta phải tu đức. Chúng ta muốn tu đức thì chúng ta phải dựa theo Kinh điển. Kinh điển chỉ đạo khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta. Chúng ta phải đặt cảnh báo sớm từ trong ý niệm. 113 điều của “**Đệ Tử Quy**” chính là những chuẩn mực mà Thánh Hiền dạy chúng ta. Trong “**Đệ Tử Quy**” dạy chúng ta những việc nhỏ nhất như: “*Vén rèm cửa chớ ra tiếng. Rẽ queo rộng, chớ đụng góc*”. Chúng ta phải lấy Kinh điển, lấy giáo huấn Thánh Hiền để làm cảnh báo sớm cho chính mình.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!